

[Hans Hansen.]

rente og Arbejdsløn, og den sidstnævnte faar for lidt, hvem faar da for meget? Og naar en af de nævnte Faktorer eller andre Faktorer griber ind og faaar Magt til at udelukke Arbejdet, hvilke Foranstaltninger skal der da træffes, for at Arbejdet kan faa sin Ret? Det havde været passende, synes jeg, om det førnævnte Blad samtidig med sin Anbefaling af Indsamlingen havde stillet Regeringen, ja, hele Rigsdagen disse Spørgsmaal til Besvarelse og havde krævet, at Regeringen ufortøvet fremsatte saadanne Forslag, som Besvarelsen gav Anledning til. Barmhjertighed er godt, men Retfærdighed er endnu bedre. Det var et af Socialdemokratiets stolte Fyndord, men det er noget siden. Nu er Tiden ikke alene til at smøre Hjælpens Balsam paa de saarede, saa Smerten kan lindres for en Tid, men til at søge Ondets Aarsag og træffe Foranstaltninger mod, at Saaret ikke igen springer op, til fornyet Pine for dem, der bærer Samfundets Forbandelse som arbejds- og hjemløse.

Jeg er uenig med dem, som mener, at den danske Lovgivning ikke isoleret kan løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet; jeg tror, den kan gøre det, altsaa uden Hensyn til Forholdene ude i den store Verden. Hele den Samfundsordning, der, som det har været Tilfældet hidtil, lader Fremskridtet skabe Fattigdom og Arbejdsløshed i Stedet for fælles Goder, staar nu foran sin Høsttid og skal høste, jeg tør sige: den *onde Høst* af sin Udsæd. Lad os haabe, at det ikke faar voldsomme Virkninger. Men det afgøres for øvrigt af Folket selv. Ønsker man Anarki, skal man kun lade være at foretage sig noget, saa kommer det vistnok af sig selv. Jeg skal ikke benægte, at den socialistiske Tvangsregulering maaske kan skabe en bedre Fordeling af Goderne end i Øjeblikket, men i det lange Løb tror jeg, at Produktionen vil bryde sammen, netop under dette System. Det vil for øvrigt være en Underkendelse af det enkelte Menneskes Ret til at leve sit Liv under eget Ansvar og efter eget Skøn. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Fællesskabet skal være frit, eller om det skal være i Tvang. Det er Magten og Retten, der bliver stillet overfor hinanden som to Systemer, og lad dem bare komme frem, saa der kan skabes Klarhed, thi nu har vi ingen af Delene.

Maa jeg til Slutning henvise til, at der i Socialdemokratiets Program er et Punkt, der hedder: Afskaffelse af Skatter og Love, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen. Vil Regeringen gaa ind for dette Punkt i

sit eget Program? I saa Fald kunde jeg tænke mig, at Regeringspartierne kunde faa Venstre med til en Gennemførelse deraf. Jeg nærer ingen Tvivl om, at netop Ophævelsen af Skatter og Love, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen, vil være af overordentlig stor Betydning med Hensyn paa en øget Beskæftigelse her i Landet.

Jeg slutter da med paa mine Medforlagsstilleres og egne Vegne at spørge den højtærede Statsminister: Hvad agter Regeringen at foretage sig overfor Arbejdsløshed og uforskyldt Hjemløshed?

Statsministeren (Stauning): Jeg vil gerne benytte den Lejlighed, her er givet, til at gøre et Par Bemærkninger om den økonomiske Situation, der naturligvis staar i Forbindelse med det, som Forespørgselen direkte tager Sigte paa, nemlig Arbejdsløshed og Hjemløshed. Man kunde maaske sige, at Forespørgselen i sig selv ikke var fornøden, da Svaret jo er givet ved forskellige Lovforslag, men derfor kan vel alligevel nogle Ord være paa deres Plads, da der nu i nogen Tid, i hvert Fald i Pressen og i den offentlige Diskussion, er blevet talt en Del om den Krise, der har ramt større Dele af Befolkningen.

Med Hensyn til den øjeblikkelige Nødsituation, som jeg synes er det første, man maa fæste sig ved, naar man erkender, at der er en omfattende Arbejdsløshed, er Svaret jo givet ved det Lovforslag om Arbejdsløshedsforsikring, der allerede blev fremsat i forrige Rigsdagssamling, og som er gentaget i denne Samling; og Kravet om Nødforanstaltninger i den forhaandenstående særlig alvorlige Situation er yderligere understreget ved det Lovforslag om midlertidig Hjælp, som fremsattes i Tirsdags af Statsministeren. I Forvejen har man beskæftiget sig med Hjemløshedsspørgsmaalet. Ikke blot nu, som man kunde have Grund til at tro, naar man hører, hvad der siges, men for længst er dette Spørgsmaal taget op til Behandling, og man har iværksat en Planlæggelse af det, som maatte anses for at være fornødent, hvis denne Situation skulde holde sig. Deri har den ærede Ordfører for Forespørgerne naturligvis Ret, at offentlig Hjælp paa dette Omraade først og fremmest maa være at fremskaffe Herberge, at det er en Slags Hjem, der tiltrænges. Denne Planlæggelse er desværre ikke tilendebragt af dem, der har faaet Opgaven overdraget, og derfor har man ogsaa paa dette Omraade maattet skride til ekstraordinære Foranstaltninger, som vi jo alle ved er iværksat. Der var fra alle Sider Enighed om, at Hjælp